

[Peter Duetoft]

begyndt at snakke med hinanden, og hvad angår Tuzla og Sarajevo, var der nok også en løsning. Sandheden er, at den krig er værre i dag, end den var for 2 måneder siden, og det er da grund nok til at sige: Hvorfor i alverden skal man så forlænge en midlertidighed – med den usikkerhed, det giver, når vi i dag ved, at den midlertidighed i givet fald skal udvides til mange år, før der bliver en løsning?

Jo, man har lov til at blive klogere, og det er jeg altså blevet efter det citat fra Politiken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Som det har været fremført et par gange, får vi jo nok en mere uddybende debat om selve spørgsmålet om midlertidig opholdstilladelse eller permanent opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien den 19. maj, hvor Fremskridtspartiet har anmeldt en forespørgselsdebat. Det er jo rent faktisk ikke det, debatten handler om i dag, men det er klart, at det kommer op.

Men jeg kan ikke lade være med at tænke: Det var dog en voldsom uenighed, der nu er mellem VK og regeringen. Der må jeg bare som en stiltfærdig bemærkning sige, at når Fremskridtspartiet ikke stemte for den midlertidige opholdstilladelse, var det, fordi vi forudså præcis denne situation. Det står i vores betænkningssbidrag. Vi stillede adskillige både skriftlige og mundtlige spørgsmål til ministeren, hvor vi spurgte: Jamen vil det ikke betyde, at samtlige på midlertidig opholdstilladelse – og det drejer sig alt i alt nu om små 20.000 eks-jugoslaver – på et tidspunkt får ret til at søge asyl? Og det er præcis det, der er sket.

Vi beklager meget i Fremskridtspartiet, at V og K føler, at de sidder med skægget i postkassen, men det er jo rent faktisk det, der er sket.

I øvrigt synes jeg, det er for nemt for hr. Peter Duetoft at henvise til situationen i Gorazde. Det er en frygtelig situation, men det er jo ikke hele det tidligere Jugoslavien. Det er en ulykkelig situation i et bestemt område, men – jeg har sagt det til medierne, og jeg vil gentage det her fra Folketingets talerstol – jeg tror, at ministeren har udnyttet den situation til ganske enkelt at slå til og sige: Nu skal det altså være!

Det tror jeg er kommet bag på Venstre og De Konservative, men lad mig sige, at det har

Venstre og De Konservative kun sig selv at takke for.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne sige – bare for at gøre denne lille ordveksling færdig – at jeg har svært ved at forstå, hvorfor det var så vigtigt for Det Konservative Folkeparti at lytte til UNHCR i 1992, når det tilsyneladende slet ikke spiller nogen rolle her i 1994.

Når man hørte på hr. Helge Adam Møllers indlæg, så bekræftedes man i en fornemmelse af, at denne forespørgsel nok er blevet rejst med, skal vi sige inspiration i den udtalelse, der for nogen tid siden kom fra en række konservative borgmestre og kommunalpolitikere. Derfor synes jeg også, det må være rimeligt at se lidt nærmere på udtalelsen. Det hedder bl.a. i den:

»Regeringen har ikke gennemført de stramninger og initiativer, som er en helt nødvendig forudsætning for en hurtigere asylsagsbehandling og begrænsning af indrejsetallet. Der er heller ikke eksempelvis i regionerne i udlandet taget de initiativer mod etablering af lejre og centre, som kunne føre til en reduktion af antallet af asylansøgere og flygtninge med midlertidigt ophold.«

Jeg må erkende, at papir er taknemligt. Men hvordan forholder realiteternes verden sig så? Tja, i 10 år sad der en konservativ justitsminister, og på trods af at vi faktisk gang på gang opfordrede ham til at gennemføre de nødvendige administrative ændringer for at nedbringe de helt urimeligt lange sagsbehandlingstider, skete der faktisk ikke noget, før der i sommeren 1992 blev indgået et forlig om udlændinge-loven – et forlig, som bl.a. mit parti deltog i, og hvor kravet var, at nu skulle der altså også ske noget på dette område.

Så kom regeringsskiftet, og der blev taget fat på problemerne, og det skal jeg ikke gøre meget ud af, men kun sige, at der altså også blev fremsat det lovforslag, lovforslag nr. L 214, som vi har til behandling for øjeblikket, og som formentlig om kort tid bliver vedtaget med et meget stort flertal.

Så til begrænsning af indrejsetallet. Noget tyder på, at De Konservative anser det for en dyd at lide af hukommelsestab. Sidste sommer udvidede regeringen faktisk visumpligten, fordi man ønskede at undgå, at mennesker, der